

5. Васильев А. С. Административное право Украины (общая часть): учеб. пособие / А. С. Васильев. – Х.: Одиссей, 2003. – 430 с.

УДК 342.9:656.7.071.7(043.2)

Шило С. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О. А., старший викладач

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЕКЗАМЕНАТОРА З ЛЬОТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Слово «статус» відбулося від латинського status – стан, положення [1]. Звідси правовий статус – правове положення (тобто положення, врегульоване нормами права), відповідно адміністративно-правовий статус – правове положення у сфері державного управління або положення, врегульоване нормами тільки адміністративного права.

Адміністративно-правовий статус екзаменатора як особи, яка має необхідну професійну підготовку, досвід визначений в наказі Державіаслужби України. Екзаменатор призначається для проведення перевірок теоретичних знань, рівня професійної підготовки та перевірок навичок (тестування) авіаційного персоналу для видачі/продовження терміну дії відповідного свідоцтва або кваліфікаційної відмітки [2].

Кваліфікаційні вимоги щодо рівня підготовки та прав екзаменаторів визначені вимогами Об'єднаної авіаційної влади Європи щодо видачі свідоцтв льотному екіпажу (Flight Crew Licensing) (JAR-FCL), введеними в дію наказом Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 27.03.2006 № 223 «Про застосування в цивільній авіації України Спільних Авіаційних Вимог JAR-FCL 1, 2, 3, 4 «Видача свідоцтв льотному екіпажу», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 12.04.2006 за № 426/12300.

Відповідно до вимог JAR-FCL наказ «Про затвердження Положення про екзаменатора з льотної діяльності» передбачає порядок відбору кандидатів для отримання повноважень екзаменатора з льотної діяльності, систему підготовки екзаменаторів різних категорій, процедури перевірки вмінь, навичок, майстерності, кваліфікації екзаменаторів, підтримання на необхідному рівні їх особистої кваліфікації, дотримання адміністративних процедур та звітності.

Так, екзаменатори повинні мати свідоцтво професійного пілота (транспортного або комерційного) і кваліфікаційну відмітку, видані у порядку, встановленому Правилами видачі свідоцтв авіаційного персоналу в Україні, затвердженими наказом Міністерства транспорту

України від 07.12.1998 № 486, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 29.12.1998 за № 833/3273.

Перший заступник голови Державіаслужби призначає екзаменатора, який отримує повноваження на здійснення діяльності відповідно до JAR-FCL та повинен бути:

- а) пілотом-інспектором Державіаслужби;
- б) інструктором сертифікованого авіаційного навчального закладу, авіаційного підприємства, авіакомпанії, установи, виробника авіаційної техніки;
- в) пілотом, який має спеціальний дозвіл на діяльність від держави-члена JAA.

Екзаменатори проходять підготовку за програмою теоретичної та практичної (льотної) підготовки, затвердженою Державіаслужбою, повинні мати відповідну кваліфікацію та досвід для виконання своїх функцій на літаку/вертольоті відповідного типу/класу. Всі кандидати на отримання кваліфікаційної відмітки екзаменатора повинні отримати теоретичну підготовку згідно з програмою, затвердженою Державіаслужбою. Підготовка має проводитись у сертифікованих авіаційних навчальних закладах згідно із програмами.

Екзаменатор незалежно від кваліфікаційної відмітки повинен володіти на необхідному рівні знаннями, що включають таке:

- а) національні вимоги до обов'язків екзаменатора відповідно до вимог цього Положення;
- б) можливості та обмеження людини в льотній діяльності;
- в) систему оцінювання індивідуальних якостей заявника;
- г) JAR-FCL, пов'язаних JAR і JIP;
- г) системи якості в питаннях, що стосуються JAR-FCL;
- д) основи організації спільної роботи багаточленного екіпажу і обмежень.

Спеціальна підготовка з проведення льотної перевірки для отримання відповідної кваліфікаційної відмітки повинна містити:

- а) знання програми виконання перевірки для отримання кваліфікаційної відмітки;
- б) знання адміністративних процедур, що належать до такої перевірки;
- в) практичну підготовку щодо виконання узгодженого плану перевірки для первісного отримання кваліфікаційної відмітки екзаменатора.

Термін дії кваліфікаційної відмітки екзаменатора є чинним не більше трьох років. Державіаслужба України зберігає особові справи екзаменаторів.

При надходженні до управління Державіаслужби України заяви кандидата на отримання відповідного свідоцтва/кваліфікаційної відмітки призначається екзаменатор з кваліфікаційною відміткою на проведення

перевірки навичок/професійної перевірки.

Екзаменатор або інспектор з відповідними повноваженнями для проведення перевірки отримує завдання на відрядження.

Після закінчення перевірки та заповнення необхідної документації екзаменатор подає до управління Державіаслужби України звіт про перевірку та копію акта виконаної перевірки.

Екзаменатори відповідають за дотримання вимог щодо захисту персональних даних льотного складу, відповідність обсягу проведених перевірок, об'єктивність оцінювання кандидатів, забезпечення безпеки польотів під час перевірки.

Література

1. Колпаков В. К. Адміністративне право України: підруч. / В. К. Колпаков. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – 736 с.

2. Про затвердження Положення про екзаменатора з льотної діяльності: Наказ Міністерства транспорту України від 01.12.2009 № 1234 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws>

3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

УДК 351.814.33(043.2)

Юрченко В. Ю., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНІ ДЕЛІКТИ У ГАЛУЗІ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ

Кодексом України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) передбачені такі види адміністративних правопорушень у галузі повітряного транспорту:

- порушення правил безпеки польотів (ст. 111 КУпАП);
- порушення правил поведінки на повітряному судні (ст. 112 КУпАП);
- порушення правил міжнародних польотів (ст. 113 КУпАП);
- порушення правил пожежної безпеки на повітряному транспорті (ч. 2 ст. 120 КУпАП);
- порушення правил перевезення небезпечних речовин і предметів на повітряному транспорті (ч. 3 ст. 133 КУпАП);
- підроблення проїзних квитків і документів на перевезення вантажу на повітряному транспорті (ст. 135-1 КУпАП);
- порушення правил, спрямованих на забезпечення схоронності